

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro. 485.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Ισιδώρῳ. οὐτε.

Καρχηδονίς νόμος καλύει διέπειν
ἀρχὴν, ἢ τονας κακάς. Καππαδόκας
δὲ τὰς μεγάλας πονηρούς, ὅπερ εἴρηται
νόμος ἀρχῆς ἐπειδὴ τοῖναι καὶ Βελεί^{την}
πάρτας εὐεργετῶν, καὶ σωθρομον ἔ-
χεις τῇ Βελείᾳ τὸν δύναμιν, ἢ τὸν
νόμον αντάλλαξον, μᾶλλον Καππαδόκης
καρχηδονίων καλύνων, ἢ σύναψον γύ-
γετας σκένων. εἰ δὲ, ὡς εἴκος, χέρμα-
σι τὰς ἀρχὰς ἐξανουσταῖς, ἃς καὶ βάρ-
βαρος πιστούμνος, ἢ καλύνεται μό-
νον εἰ τὰ χέρματα διδῷ, ἀλλὰ καὶ
ἄποις ἀρχητοσαὶ μόνων τῷ Καππα-
δοκῷ, ἀξιον ὄντας ταῖς οἰκέταις διδέ-
θαι κατίναις.

Φλωρεντίῳ. οὐτε.

Ἐχεις αὐτῷ Γιγάντιον, δέσποτα,
οἰόμνοις λελιθέναι τὰ τεράπερα, καὶ
αὖθις φειδίην ἔχωται τὸν ἀρχὴν βε-
λενδεμνον. ἐπειδὴ τοῖναι πολλον τὰ
εὐταῖα δεινῶν σὺ πέρα κατέπεσεν,
ἐφ' οἷς τῆς ὑμετέρας δῆται εἰς διόρ-
θων καθαρότητος, μακρὸν δὲ λόγων
εἰς γνῶσιν τῷ Καππαδόκῃ αὐτὸν καὶ τοῦ
τε, ὡς πολλῆς φροντοι κακλόμνοι.
Καππαδόκης δέν, ἥρξει ὡς Καπ-
παδόκης. Καππαδόκης πάρ' ὑμῖν μιθόν
πλέον ἔχεται.

Αργυρτίῳ. οὐτε.

Ο δυοτερὸς Γιγάντιος ὁ εὐτερός
πον συκοφανταῖς σύθεις κατὰ τῷ Α-
θηναίων γεωργῶν, τελῶν καὶ φόρων πινῶν,
κλοπῶν, καὶ τοῦ Αὐγύρτης Σαρωνίας ἀ-
πομεφόν, καὶ τοις βαρυτάτινοις αὐτοῖς
ὑπάρχεσσαι. πάλαι πέσοις τεραπέντε
αὐτῷ ὡς ἀλιθένοντι τὸν κρετοῦσσαι, καὶ
συμφορῶν αἵτοις γεροντὸς τοῖς καυμ-
ταῖς εἰς Θράκην ἤκει αὖθις, τὸν ἀρ-
χὴν τελεθέαται ζητῶν. οἰδα δὲ ὅσος
εἰς Φυγὴν ἐπέδεσεν ἀποχέρφων, ὅσοι
τῆς πατρός εἰλευθερεῖσας, τὸ σκαπάνην

Ισιδόρῳ. 485.

Carthaginienses, homines minus malos,
Lex magistratum gerere prohibet. Cappa-
doces autem, quorum ingens est improbi-
tas, nulla Lex ab imperio ac præfectura re-
mouet. Quoniam igitur & de omnibus
bene mereri cupis, & parem cupiditati pot-
tentiam habes, aut legem immuta, Cappa-
doces potius, quam Carthaginienses à ge-
rendo imperio arcens, aut cum his illos
quoque copula. Quod si, ut vero conser-
taneum est, pecunias imperia emercentur
(qua barbarus etiam quispiam emens, nō
modò prohibetur, sed etiam grauissimo
supplicio mulctatur, si pecunias dederit)
at sic quoque Cappadocibus duntaxat im-
perent, qui hoc merentur, vt suis vinciātur
catenis.

Florentio. 486.

Gigantium istic habes, Domine, qui ea,
qua prius egit, incognita atque obscura
esse putat, rursusque imperium ac præfe-
cturam adipisci meditatur. Quoniam igitur
plurimis incommodis atque calamita-
tibus nos hic affecit, (quo nomine in eum
à vestra integritate animaduerti oportet)
prolixa autem oratione ad ipsius facinora
cognoscenda minimè indigetis, vt pote
multis curis vndique obfessi, hoc habete:
Cappadox est: vt Cappadox imperium
gescit. Quare Cappadoce amplius à vobis
haud quicquam obtineat.

Archontio. 487.

Impius Gigantius, qui aduersus mis-
eros agricultorū calumniam struxit, tanquam
videlicet vectigalia quædā ac tributa sur-
ripiuerint, quique Augusti censum ac de-
scriptionem auxit, et si alioqui ipsis grauif-
simam & acerbissimam, posteaquā iam
pridem imperatorem adduxit, vt sibi, tan-
quam vera loquenti, animum adiiceret,
iisque qui in vicis & pagis habitant, cal-
amitatum causam præbuit, in Thra-
ciā se confert, ea mente ac studio, vt im-
perium rursus consequatur. Non es autem